

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 245
Joi,
14
noiembrie
1991
3 lei

CUGETUL ZILEI

Pe care punte merge spre viitor
prezentul? *Nietzsche*

Marfă nevandabilă

În România, astăzi ca și ieri, marfa cea mai ieftină, mai greu vandabilă sau, pur și simplu, fără nici un fel de trecere este mințea. Avem depozite supraîncărcate cu idei, peste care în decursul anilor s-au așternut șapte ori șapte rânduri de colb, într-atât încât nici producătorii nu-și mai amintesc de ele. Cu atât mai puțin de valoarea lor. Să nu mai vorbim de inteligența vinturată pe stradă, pufăită prin cafelele, înecată în circuli; nici de ideile sufocate, noaptea, sub pernă... Nimeni, din cei care ar putea-o face, nu investește nimic în inteligența autohtonă. Capitaliștii noștri, în frunte cu marele boss — Statul — nu mișcă un deget pentru achiziționarea și punerea în circulație a celui mai nobil, mai rentabil, mai uman, mai de perspectivă produs. Tocmai aici e baiul: pe nimeni nu-l interesează perspectiva, indiferent de forma în care apar germeii ei. Toată lumea, chiar și producătorii de idei stau agățați, ca spânzurați de funie, de prezent. Și ce prezent, Doamne! Ce prezent poate fi acela care intră, tiriș-grăpiș, legat la ochi, din azi în mine?

Cunosc inventatori, tineri, care dau cu tifla propriilor invenții. „Nimeni nu le vrea aici, nimeni nu dă pe ele o para chioară, iar mie nu-mi țin de foame și de cald. Străinilor nu le pot vinde, n-am voie, așa că mă apuc de cîrpit autoturismele bisnițarilor, aduse din străinătate. S-ar putea, însă, ca la prima ocazie să-mi iau zborul peste... balta mare”. Și așa ne pleacă, sau hibernează, ceea ce avem mai bun — matematicieni, biofizicieni, chimiști, ciberneticieni, ca să nu mai vorbim de marile talente din toate artelile... Noi punem buza, ne bosumflăm și, veni- noși, îi bîrfim pentru „trădare”. De oferit, însă, nu le oferim nimic, nu-i pretuim, nu le cumpărăm marfa. Sîntem ca în „balada” aceea: „zîlnic trec spre țări străine / de la noi, vagoane pline / de porumb și griu sublim / iar în schimb ne vin: / ace, brice, suliman / whisky, pudră, salvarsan / de te-ntrebi și stai uimit: / ce-a intrat și ce-a ieșit!”.

Traian SUCIU

S. O. S.!

Îi vedem în fiecare zi, nu putem crede că durerea, suferința, greutatea acestor oproșiți nu sînt reale, cum încercau, prin propaganda lor mirșavă, să ne convingă foștii activiști, care nici azi nu le acordă, de pe noile lor poziții, o mîină de ajutor! Parcă mai mult decît oricînd s-au înmulțit cerșetorii, s-a întronat mizeria și sărăcia, în timp ce mai marii zilei închid ochii și, culmea ironiei, fac reforme și bilanțuri! În folosul cui? Pentru ei, cei schilozi care cerșesc pe toate străzile, speranțele în ziua de mîine sînt drămuite. Ei știu că și cei care pînă mai ieri le în- tindeau un leu n-o să-și mai permită nici măcar acest simbolic gest și mai știu că dintr-un pumn de bănuți nu pot cumpăra nici pline. Totuși, nu-i putem lăsa să moară pe stradă, durerea lor trebuie să fie înțeleasă; ei nu sînt cerșetori din plăcere ci, în cea mai mare parte, din greșelile celor de la conducere. Cît timp fi vom accepta în fruntea noastră pe cei care nu se-nvred- nesc să-i ajute pe cerșetori, putem fi siguri că ne așteaptă o soartă asemănătoare.

Gabriela BALAN

Carnet de reporter

Apartheid-ul comercial

În orice oraș al lumii există anumite zone în care nu se poate spune că întâlnești pe cei mai respectabili cetățeni ai respectivei localități. Totuși, aceste zone au o polifonie și o policromie cu totul aparte. Ele sînt situate în general în locurile de maximă aglomerație, cum ar fi gările, piețele, talcioeurile, parcurile, pasajele etc. Chiar flora și fauna lor sînt deosebite. Copacii sînt triști, tufișurile distruse, iarba, dacă mai există, e total strivită, noroiul sau praful — în funcție de anotimp — năclăiește totul. Cîini costelivi și pisici scheletice ce cotrobăie, laolaltă cu cerșetori spectrali, completează imaginea. Oamenii nevoiți să treacă prin asemenea zone pășesc mai grăbiți, țin mîinile mai strîns pe bagaje, au fermoarele trase pînă la capăt și hainele încheiate la toți nasturii, iar dacă sînt nevoiți să aștepte, nu-și scapă din ochi poverile sau, pentru mai multă sigu-

ranță, se așează pe ele. Există pun la cale furturi și țiguri deochete, prezența oamenilor de ordine este aproape decorativă și oricum insuficientă. aici un fel de altă lume, care te duce cu gîndul la Londra descrisă de Dickens în secolul trecut. În mijlocul acestui bizar micro-univers își are sediul o rasă aparte de comer- cianți.

Priviri sumbre însoțesc personaje de-a dreptul întunecate care negociază tot felul de cursuri valutare în mai toate monedele lumii, iar mărfuri, de cea mai dubioasă proveniență, sînt oferite trecătorilor, în timp ce vulgaritățile tuturor limbilor indo-europene sînt subliniate de o gestică adecvată. Și pentru că în titlu am introdus cuvîntul apartheid, putem spune că aici se găsește cartierul general al bursei negre. În timp ce în speluncile înecăcioase de prin-prejur se

(continuare în pag. a III-a)
Marius GHEORGHIU

Centralele termice și căldura de la blocuri

Locatarii blocurilor racor- date la centralele termice de cartier (C.T.) care furnizează agentul termic, sînt obsedați de gîndul că a venit iarna, că e frig, că Giga-caloria va trebui plătită integral după 1 ianuarie 1992. În prezent Gi- ga-caloria costă 784 lei, din care 220 de lei plătiți de cetățeni, iar diferența este subven- ționată de stat. Avem totuși speranța că Guvernul va în- țelega starea precară a locu- torilor de la blocuri, situația financiară critică a pensiona- rilor, a păturii sărace a popu- lației (Boșii locuiesc în vile și nici că le pasă!).

Locatarii blocurilor nu mai sînt dispuși să plătească cos- turile aberante pretinse de a- genția care se ocupă cu fur- nizarea căldurii și a apei cal- de menajere, să suporte ran-

(continuare în pag. a III-a)
Iulian NISTOR

„La noi cînd vine iarna“ (III)

IMBRĂCĂMINTE DE IAR- NĂ. Vestimentația pentru se- zonul rece oferită cumpărăto- rilor de comerțul de stat nu este destul de mult diversifi- cată, iar problemele legate de aprovizionare sînt cam a- celeași (lipsă de ofertă, pro- ducții mici, calitate nu prea grozavă, cheltuieli mari cu transportul auto), astfel că

diferențele de la un magazin la altul nu sînt semnificati- ve. De regulă, diferențele se datorează decalajelor ce sur- vin în fluxul aprovizionării. De aceea am și selectat din- grosul informațiilor pe care le-am cules „pe teren” cîteva eșantioane pe care le consi- derăm reprezentative.

Magazinul nr. 92 „CON- FECTII” (fostul magazin al Întreprinderii „Steaua Roșie”) din Piața Mare nr. 5 oferă, pentru femei: scurte „Bermu- da”, la prețul de 1400 lei,

paltoane, prețul 2 271 lei (preț stabilit la prima liberalizare, de după 1 noiembrie anul trecut), „înlocuitor palton”, preț (nou) 4 406 lei, jachete din stofă, prețuri între 3— 4 000 lei. Pentru bărbați: scurte matlasate (mărimea 48), prețul 3 074 lei, gecă din stofă, prețul 3 596 lei, paltoa- ne, prețul 5 597 lei și panta- loni groși, 1 700 lei, toate acestea fiind prețuri noi.

(continuare în pag. a III-a)
Ovidiu TOMULEȚIU

Bătrînii nu vor să ajungă la azil

Pe străzile orașului, în ul- tima vreme, întâlnești tot mai mulți bătrîni care cerșesc. O anumită decență din tinuța u- nora mă împiedică să-i întreb de ce fac asta. De fapt, răs- punsul poate fi ghicit: pentru că sînt pedepsiți să trăiască!

Iată-mă, deci, pe str. Azilu- lui, la Căminul-spital nr. 1 pentru a afla ce s-ar putea face pentru acești oameni îm- pinși de bătrînețe și sărăcie pe stradă. Interlocutorii sînt dl. Corneliu Bors, inspector șef la Inspectoratul teritorial pentru handicapați (de care ține Că- minul nr. 1) și dl. dr. Săcelean Vasile, directorul căminului. Aflu că internarea se face la cererea celor interesați. Pen- tru cei lipsiți de discernămint, municipiul trebuie să desem- neze curatela (adică o rudă sau cineva apropiat care să se ocupe de ei, să le adminis- treze bunurile).

Ce se întîmplă, totuși, cu cei ajunși în stradă? Pentru acești oameni, lipsiți de mij- loacele de trai, există Decre- tul nr. 90/1990, conform căruia se acordă o sumă de 3 300 lei trimestrial, celor care se în- cadrează în următoarele cate- gorii: starea sănătății nu le

permite să muncească; au o situație familială deosebită; sau au un venit minim sub 1 000 lei. Dar decretul este din 1990, înainte să se liberalizeze toate cele și cînd mai puteai face ceva cu 1 000 de lei. Pre- țurile au crescut, venitul mi- nim a săltat ceva peste 1 000 de lei, dar plafonul acesta a rămas (Săptămîna trecută Te- leviziunea a făcut un calcul, în urma urma căruia a rezul- tat costul unui meniu zilnic pentru o familie de patru per- soane: 1 000 de lei! Fără co- mentarii!).

Problema de care se izbesc cei de aici este refuzul bătrî- nilor, ajunși într-o situație li- mită, de a se interna la că- min.

Desigur, mai există această teamă a bătrînilor de azil: că n-ar fi condițiile cele mai bu- ne, că nu s-ar îngriji nimeni de ei...

Am vizitat o parte a Cămi- nului nr. 1: căminul-spital în care sînt internați 70 de bă- trîni bolnavi la pat, aflați în tratament. E ora 14,30. E li-

(continuare în pag. a III-a)

Natalia DROC

OPINII • OPINII • OPINII • OPINII • OPINII

Să cugetăm

Martor al teroriilor săvârșite în zilele — și în numele — revoluției am scris despre fapte minuoșe verificate și, cu stringere de inimă, am tăcut atunci când voci chemate și nechemate s-au exprimat asupra unor fapte, altfel decât cu mijloacele adevărului. Folosindu-mă abuziv, de „dreptul” la tăcere mă simt părtaș la tragedia familiilor „criminalilor” în albastru ce și-au găsit sfârșitul în fosta stradă Armata Roșie din Sibiu. Atunci, la orele prinzului, în 22 decembrie 1989 când mulțimile dezlănțuite au pornit să pună capăt minciunii, fricii, nedreptăților și parvențiilor, ura ajunsă la apogeul ei a înecat drama de luciditate ce se impunea, revărsându-se asupra întregii categorii numită miliție. Alimentate de căpetenii crescute la școala slugărnicele comuniste, suspiciunea, incapacitatea de a lua decizii și lipsa de profesionalism au refuzat dreptul la viață și, implicit, la dreaptă judecată, unor oameni, pe simplul motiv că erau milițieni. Speriați de atacul mulțimilor, de trupurile fără viață din stradă, de bubuitul armelor, cei mai cinstiți dintre milițieni au cerut comandantului miliției municipale să se deplaseze în incinta unității militare vecine, pentru a fi în siguranță. Lipsiți de legături telefonice și radio, cu intrarea în unitate blocată de manifestații și observând că un grup de trei milițieni pătrunseseră în unitate escaladând gardul — fără a se trage asupra lor — și ei, în grup, au escaladat gardul unității militare. Primii pași, în unitate, au fost și ultimii. Asupra lor s-au slobozit gloanțele ucigătoare.

Nu de un proces al vinovăției este nevoie. Uci-gașii au încălcat un consemn, ucigașii au apărut un consemn. Altfel spus — zic unii — a fost rezolvat, în spiritul legii, un moment de luptă. Să-l acceptăm, ca pe o fatalitate, dar să nu punem... punct.

Scăpat, ca prin minune, col. (r) Popa Vasile aflat printre cei căzuți în plor: „Omorîți-mă pe mine! Ei sînt cei mai buni oameni ai mei și am venit să ne adăpostim... Nu sîntem vinovați”. Nu a fost o „placă” învârtită pe de rost. Afirma eele de mai sus nerealizînd că cei veniți cu el erau deja fără viață.

Cerîndu-mi-se părerea asupra locului în care să fie plasat monumentul destinat celor căzuți în decembrie 1989, la unitatea militară din strada Armata Roșie, am insistat pentru locul în care au căzut cei mai mulți dintre milițieni, avînd convingerea, pînă acum nemărturisită, că și numele lor își vor găsi loc pe placa aurită.

Să cugetăm, cum ne stă bine ca oameni, și scăpați de „dreptul” tăcerii să punem cum se cuvine faptele pe făgașul lor. Fără patimă și insinuări, cu sufețele curate și mințile liniștite, debarasați de prejudecăți; să meditam și să nu uităm că cei lipsiți de putere au ea armă de luptă Adevărul.

Adevărat este și faptul că, deși plasat la doi pași de geamurile instituțiilor lor — poliției și S.R.I.-iștii — în aproape doi ani, nu au cădat nicăieri să pună măcar o floare pe locul în care au căzut colegii lor de pînă mai ieri! Vă sugerez, domnilor polițiști și S.R.I.-iști, să vă autoamendați cit mai grabnic și, cu banii strînși, poate veți lua măcar douăzeci și trei de flori și tot atîtea eșarfe, pe care să le puneți la monumentul din fața instituțiilor dumneavoastră, întru neuitarea celor care v-au fost — și ar trebui să vă fie în veci — colegi. Ca om și creștin socot că vina lor este aceea că au fost mai puțin norocoși decât dumneavoastră.

Nicolae GHINEA

Am trăit aproape jumătate de veac într-o epocă a minciunii organizate, a mecanismelor de repetare a unor vorbe care nu spuneau nimic și pe care le învîrteam mecanic, fără să ne gîndim la ce-ar fi putut însemna ele în mod normal, lăsîndu-le să curgă pentru a umple un spațiu și un timp în viața noastră, așa-zis socială. Și în vremea asta, fiecare din noi ne vedeam de treabă — care în acei ani însemna căutarea tot mai disperată a mijloacelor de trai, de supraviețuire. Și aceasta s-a făcut cu prețul unei deformări a caracterului și vieții lăuntrice a fiecăruia, deprinzîndu-ne să spunem una, dar să gîndim și să simțim alta, să despărțim adevărul, pe care-l păstram doar pentru noi și pentru cei apropiați, de minciuna oficială, zilnică, exterioară în care ne duceam zilele.

Am crezut, cînd cei mai buni — și mai tineri — dintre noi au răsturnat dictatura, că am depășit definitiv această epocă a minciunii, și că de acum duplicitatea va fi înlăturată,

O epocă a calomniei organizate

uitată. Din păcate n-a fost să fie așa. Minciuna continuă să se manifeste cu glas mare, în văzul lumii și, prin amenințările și teama de atîția ani instalate în inimile noastre, tot ea este cea care dă tonul vieții. Îi ascultăm pe președintele țării declarînd cu seninătate surizătoare că nu el a fost cel care s-a făcut răspunzător de ororile săvîrșite pe străzile și în facultățile și instituțiile de învățămînt din București în luna iunie a anului trecut. Și seninătatea surizătoare a acestui „cel mai înalt demnitar al țării” nu e cituș de puțin cîntită de reproducerea — pe aceeași pagină de ziar care găzduiește dezmințirea și protestele împotriva „calomniilor ireponsabile” îndreptate asupra-i — propriilor sale cuvînte în care mulțimește celor ce au dezlănțuit mineriada pentru că au răspuns chemării sale și a celor pe care președintele îi numește „ai noștri”. Îi auzim pe același președinte al țării angajîndu-se, sub semnătură proprie, la o anumită atitudine față de interlocutorii săi, minerii — în luna septembrie a acestui an, în-torcîndu-se împotriva sa și a guvernului său — și promițîndu-le cite și mai cite. Și chiar în aceeași zi îl auzim retrăgîndu-și aceste făgăduințe, anulîndu-le și lăsînd ca purtătorii de cuvînt și ziarele care îi reprezintă pe „ai săi” să înceapă o campanie împotriva celor cu care a tratat, față de care și-a luat angajamente și cărora le-a făcut promisiuni pe care, e limpede, nu are nici cea mai mică intenție să le respecte.

Și dacă „cel mai de seamă demnitar al țării” se comportă astfel, de ce să ne mai mirăm că, pe treptele diferite ale ierarhiei, pe care el o patronază (preluînd-o cum a găsit-o de la bine cunoscutul său predecesor, maestrul în minuirea minciunilor), continuă aceeași politică. Și o continuă în mai rău, aliind minciunii pompoase și calomnia. Exemple — cite vrem.

Păcatul minciunilor actuale mi se pare mai mare decît al minciunilor ceaușiste, pe care nici un om cu scaun la cap nu le credea nici o elipă. Minciunile folosite acum, în așa-zisa luptă politică, în așa-zisa noastră democrație (e drept, fragilă) apasă asupra automatismelor de gîndire, asupra fricii și inerțiilor cu grijă cultivate de fosta dictatură (și de actuala „democrație”). Ele pot face mult mai mult rău, afirmînd, fără argumente și fără „drept de apel” — cu aceeași aroganță tipică a acți-viștilor comunisti, pe care o cunoaștem atît de bine — decît au făcut cele ale „epocii de aur”. Trăim, acum, o „epocă a calomniei” care poate face mai mult rău decît epoca minciunii, pur și simplu.

Dr. Gheorghe TELEA

Privatizarea — singura soluție a ieșirii din criză

I. PROPRIETATEA ÎN ROMANIA COMUNISTĂ

1. Forme de proprietate

În România comunistă au existat în mod practic două forme de proprietate, extrem de disproporționate:

a. Proprietatea particulară a cetățenilor țării, nesemnificativă, limitată în mod abuziv prin condiționări artificiale și legi discriminatorii.

b. Proprietatea de stat și cooperatistă, uriașă și amestecată, un material absolut necesar la constituirea economiilor centralizate și aflat în permanență la discreția unui număr restrîns de conducători neproprietari.

2. Formarea proprietății de stat

Cele două izvoare principale din care s-a format proprietatea de stat în România comunistă au fost:

a) Naționalizarea obiectivelor economice private din 1948, exproprierea ulterioară și cooperativizarea.

b) Dezvoltarea forțată impusă de regimul comunist timp de peste patru decenii.

Problemele de la punctul „a” sînt definite și descrise în lucrările despre istoria României comuniste. În ce privește punctul „b”, trebuie să remarcăm sacrificiul la care a fost supus poporul nostru an de an prin menținerea celei mai înalte rate de dezvoltare din lume. După cum ne amintim, venitul național a fost împărțit în două fonduri: fondul de consum și fondul de acumulare, acesta din urmă depășind frecvent 30 la sută. Cu banii din acest fond de acumulare s-a realizat cea mai mare parte din patrimoniul economic național existent în decembrie 1989.

3. Patrimoniul economic românesc

Considerăm că patrimoniul economic românesc este format din toate obiectivele naționalizate, expropriate și cooperativizate precum și din cele construite în perioada comunistă — industrie, transporturi, telecomunicații, poșta, parțial agricultură, comerț, turism, mijloace de cultivare pentru sport — artă — cultură, școli, spitale, patrimoniul P.C.R. și U.T.C., Sindicate etc., și nu în ultimul rînd blocurile de locuințe.

Din acest patrimoniu o parte — armată, poliție, justiție, C.F.R. etc. constituie un potențial pasiv, de consum, care trebuie să rămî-nă mai departe sub controlul direct al statului.

Cealaltă parte a patrimoniului — care produce bunuri materiale sau servicii către populație — trebuie privatizată urgent și integral. Valoarea aproximativă a aceste părți din patrimoniul de stat se ridică la 35 000 de miliarde lei actuali.

II. PRIVATIZAREA COMPLEXĂ, INTEGRALĂ ȘI IMEDIATĂ

1. Definiere a noțiunii

Privatizarea este un termen unanim recunoscut ca să definească procesul de trecere a obiectivelor economice din proprietatea de stat în proprietate particulară, indiferent dacă această trecere se face prin vânzare-cumpărare sau prin donație pe baza unor criterii (cum s-a procedat în cazul legii fondului funciar, donație pe care n-a considerat-o nimeni absurdă sau neîntemeiată).

Privatizarea justifiabilă trebuie să aibă un caracter complex, integral și imediat. Aspectul complex este necesar pentru a se analiza toate problemele care decurg din efectuarea privatizării, mai ales în perspectiva viitorului.

Aspectul integral vizează eficiența privatizării, în sensul că o proprietate particulară insuficientă poate compromite rezultatele economice și avantajele pieței libere.

Factorul timp joacă un rol esențial deoarece societatea românească nu mai are răbdare, aflîndu-se sub presiunea lipsurilor materiale încă dinainte de 1980.

2. Avantajele privatizării complexe, integrale și imediate

a. Se distruge suportul material al economiei centralizate prin fărîmîntarea proprietății de stat și astfel se îndepărtează pericolul reînălțării vechilor structuri.

b. Se rezolvă problema lipsei de capital în interiorul țării.

c. Se introduce rapid concurența economică între producători și astfel se stopează sărăcirea maselor datorată prețurilor false (super-acoperitoare).

d. Se evită un șomaj masiv prin creșterea valorii forței de muncă și orientarea către cea mai bună plasare.

e. Se evită un efort financiar istovitor datorat împrumuturilor externe, necesare reconstrucției și reînnoierii obiectivelor economice nerentabile sau cu o rentabilitate îndoielnică.

f. Se va produce o explozie a inițiativei particulare.

g. Se va putea conta pe o stabilitate economică și implicit politică în România. Astfel, pe plan extern, va crește credibilitatea reformelor și garanția pentru protecția proprietății. De asemenea, negocierile în afaceri nu vor mai fi obstrucționate și deviate de intermediari dezinteresați.

h. Capitalul străin va fi dirijat în mod natural către obiectivele economice cu probleme, iar cel autohton către obiectivele cu profit sigur, deci exact invers de cum se întîmplă în prezent la noi.

i. Economia românească de piață se va constitui în 2-3 ani, nu în 20-30, cum se preconizează acum de către specialiști. Explicația acestei diferențe este factorul „șansă egală” între membrii societății sub aspect de capital și nu în ultima instanță a acceptării competiției de majoritatea cetățenilor.

Col. ing. (r) Vasile REPEDE (va urma)

în vîltoarea derutantă a evenimentelor diurne, o comparație obsesivă îmi dă mereu tir-coale: Vaclav Havel — Răzvan Theodorescu.

Unul, scriitor, dramaturg de largă rezonanță internațională, o statură impunătoare în cultura europeană, și-a pus uneltele scrisului în slujba adevărului, a înfruntat rigurile dictaturii cu riscul, acceptat, al libertății, asumîndu-și deliberat sarcina de a-și păstori poporul spre limanul libertății, democrației și prosperității. Un european în cultură și politică, iubit deopotrivă la el acasă și peste hotare.

Celălalt, stea de primă mărime în istoriografia și cultura românească și de asemenea, spi-

rit de largă cuprindere europeană, o prezență care, prin apariția la televiziune și în publicațiile vremii întîrținea vîrtoza speranței și lumina spiritele chinuite de bezna ceaușistă, iată-l în prezent prins în hora noii puteri totalitare, punîndu-și priceperea și talentul în slujba minciunii, a dezinformării — unealtă docilă în manipularea conștiințelor.

Cum este posibilă o astfel de răsturnare?

Exemplul face încă o dată dovada că în fața tentației puterii, întocmai ea și sub forța terorii, rezistă numai spiritele cu adevărat mari. Nu există, la nivelul intelectual și moral, unități diferite de măsură a va-

lorilor fundamental umane: adevărul, libertatea, dreptatea, demnitatea, onoarea, iubirea. Pentru ele, mulți dintre fiii acestui popor și-au dat viața.

Oameni și oameni

Și totuși, iată-ne azi, cînd peste meleagurile central și est europene s-a abătut vîntul libertății și dezrobirii de sub stîl-pa comunistă, cînd țări și popoare surori întru suferință își caută și găsesc tot mai mult identitatea în demersul democratic, iată-ne pe noi românii cum

ne afundăm pe zi ce trece în mizeria economică și morală; cum la aproape doi ani de la punctul speranței am ajuns la limita supraviețuirii biologice, cum pături largi sociale, cu deosebite muncitorii, pensionarii, familiile cu mulți copii, privesc cu spaimă la ziua de mîine; cum cu toate acestea, cei ce prin minciună și iefină mituire au prins în mîini hăturile puterii, se agită de ea împotriva voinței adevărate a poporului.

Cum sînt posibile toate acestea altfel decît, între altele, pentru că oameni de seamă și de valoare d-lui Răzvan Theodorescu, a căror menire și chemare patriotică i-ar reclama pe

primele baricade ale luptei pentru salvagardarea valorilor general-umane își pun vocația în slujba răului? Căci ce este altceva să patronezi o instituție cum este actuala televiziune română, pusă cu desăvîrșire sub controlul puterii și a cărei menire predestinată este cultivarea manipulării prin minciună și dezinformare, cu efecte dezastuoase prin țară?

Așadar, doi oameni de formație intelectuală și de cultură, sensibil asemănătoare, pot evolua în direcții opuse, pot aduce servicii sau deserviciu poporului lor. Sînt comparabili ca oameni de cultură. Nu și ca patrioți.

Gavril DEJEU

INFORMAȚII... INFORMAȚII... INFORMAȚII...

Concert simfonic

Astăzi, 14 noiembrie, la ora 18, în Sala de festivități a Casei Armatei, orchestra simfonică a Filarmonicii din Sibiu va interpreta sub bagheta dirijorului spaniol Alfonso Saura, avându-l ca solist pe Dan Atanasiu.

Programul cuprinde uvertura „Don Giovanni” și Concertul pentru pian nr. 21 în Do major de W.A. Mozart precum și Simfonia a V-a în Si bemol major de Fr. Schubert.

Biletele se găsesc la Agenția teatrală sau la intrarea în sala de spectacol. (M.G.)

Seminarul Cioran

Astăzi, 14 noiembrie, la ora 17, la sediul Bibliotecii Americane din B-dul Victoriei nr. 10 (Rectoratul Universității) va avea loc Seminarul Cioran organizat de Universitatea Sibiu în colaborare cu Departamentul județean al „AS-TREI”. (M.G.)

Artiști din China

La Sala Baroc a Muzeului Brukenthal va avea loc simfonia, 16 noiembrie, ora 18, concertul-spectacol susținut de GRUPUL ARTISTIC din R.P. Chineză. În program: Puccini, Ravel, Dvorjak, Paul Constantinescu, De Falla, Bizet.

Biletele se găsesc la casa sălii de concert. (N.D.)

Invitație

Populația orașului Sibiu este călduros invitată să ia parte la MITINGUL organizat cu prilejul împlinirii a 4 ani de la MIȘCAREA MUNCITOREASCĂ din 15 noiembrie 1987 de la Brașov. Mitingul va avea loc în sala „Studio” a Casei de Cultură a Sindicatelor, vineri, 15 noiembrie 1991, ora 17.

Vor lua cuvântul reprezentanți ai mișcării, participanți direcți la acele evenimente.

Organizația județeană Sibiu a P.N.T.-c.d.

În atenția veteranilor de război

Veteranii și văduvele de război cărora nu li s-a întocmit dosarul conform Legii 49/1991 (indemnizație de 1000 lei lunar) se vor prezenta la sediul asociației după cum urmează:

1. Cei din comunele și satele axate pe direcția Sibiu — Arpașu de Jos, în ziua de marți, 19 noiembrie 1991;
2. Idem pe direcția Sibiu — Agnita în ziua de miercuri 20 noiembrie 1991;
3. Idem pe direcția Sibiu — Copșa Mică, joi, 21 noiembrie 1991;
4. Idem pe direcția Sibiu — Miercurea, vineri, 23 noiembrie 1991;
5. Cei din municipiul Sibiu în ziua de sâmbătă, 23 noiembrie 1991.

Pentru întocmirea dosarului se vor aduce: buletin identitate, livret militar (Certificat de la Pitești), coupon pensie (adeverință C.A.P.) și suma necesară achitării documentelor.

Cei fără pensie vor aduce și certificatul de naștere.

COMITETUL

Poveste din satul Boița

Măierean Codruța (elevă la Școala Generală Tâlmăciu, clasa a VIII-a): „Nu m-am putut hotărî ce cursuri să urmez mai departe, de când el stă cu femeia aia, de doi ani, nu am mai putut nici să învăț căci făcea scandal. La insistențele ei, ne-a dat afară din casă și m-a bătut. E mai bine fără el, nu-l mai consider tată dacă mai face scandal. În toamna trecută, mama a fost internată în spital, eu i-am dat telefon, iar el și tatăl lui m-au bătut. Atunci eu am fugit la mama la spital, pe jos, că el mi-a luat banii ce mi i-a dat mama. Venea mai ales beat”.

Măierean Angelica (elevă la Liceul Economic Sibiu, clasa a X-a): „Nu mi-am făcut planuri de viitor, nu vreau să urmez nimica, ci să mă angajez, că n-are cine să mă întrețină. Când am dat examenul pentru treapta I, am luat adresa concubinei lui de la aprozar, de unde lucra, și ne-am dus la ea să vedem dacă el e acolo. Am văzut mașina noastră jos. El nu avea carnet, am văzut șoferul, iar când am coborît, căci nu ne-a deschis nimeni, mașina nu mai era acolo. Dar dimineața a coborît de acolo. A doua zi m-a bătut, m-a scos din casă și a spus: Doamne dă să nu intri la examen! Venea, mai ales de când cu femeia aia, foarte des beat. Deși nu avea carnet, mergea la femeia aia cu mașina noastră, din Boița până în Sibiu. Venea la internat și mi-aducea 5 mere, în loc de mâncare”.

Sînt vorbele unor fete îndurerate, la adresa celui care nu merită, din partea lor, cuvîntul „tată”. E vorba de Măierean Ion din Boița (str. Traian 337), în viața căruia a intervenit concubina V.M., care i-a stricat familia. Astfel, un tată și-a

părăsit fiicele exact cînd acestea aveau mai mare nevoie de el, și, paradoxal, le-a lăsat pe drumuri.

Măierean Sabina (soția): „De când a intervenit concubina, nu se mai putea trăi cu el. Am introdus divorț. El stătea în tîi, cu concubina, la tatăl său, în casa de alături, și toți trei, prin iunie, au rupt gardul și mi-au luat bunurile din casă — de la mașină de spălat, frigider, fotolii, pat, bijuterii etc. pînă la farfuriile din care mîncam!”

A bătut fetele în lipsa mea, pentru că nu o salută pe concubină. Toți trei le insultă, le jignesc, deși fetele au nevoie de vorbe bune. Le fac curve și vagaboande. Nu mai pot îndura, sînt mama lor! Avem, de 5 ani, „Dacia”, dar el nici acum n-are carnet, dar conduce. Am tot sesizat la Poliție, dar nu s-a luat nici o măsură!”

Drama pe care cele trei suferite nevinovate din Boița tre-

buie să o îndure este greu de imaginat: locuiesc, acum, sub cerul liber, dorm pe unde apucă, mîncă ce pot, izgonite din propria casă. Facem un apel la toți cei care pot da o mînă de ajutor acestor trei ființe îndurerate, și, mai ales, ne adresăm primăriei din Tâlmăciu, pentru a le pune la dispoziție, măcar provizoriu, o locuință corespunzătoare, pînă ce legea își va spune cuvîntul în privința bunurilor ce reau buie împărțite între cele două părți.

Mai grav ni se pare însă un aspect, semnalat de mamă și de cele două fiice: Numitul Măierean Ion conduce, fără permis, autoturismul „Dacia” 1300, cu nr. 1-SB-8797, și, pe deasupra, se laudă că dispune de benzină berechet (și de valută de pe urma ei), în calitate sa de angajat la Auto-baza I Marfă Sibiu. Rugăm organele competente să lăsați rească și să rezolve această situație.

Gabriela BALAN

Șomajul la zi

De la Oficiul Forțelor de Muncă

Aflăm că, dat fiind faptul că în zona Mîrșa sînt disponibili în jur de 400 muncitori, la finele acestei luni se va înființa un punct de lucru la Avrig, pentru a se rezolva problemele șomerilor din zonă, pentru a se evita aglomerația la oficiul din Sibiu.

La data de 1 noiembrie a.e., situația șomajului în județ, pe zone de lucru, se prezenta astfel: Sibiu — 1527 șomeri, Mediaș — 619 șomeri, Agnita — 92 șomeri. (G. B.)

Urmare din pag. I

Urmare din pag. I

Urmare din pag. I

Apartheid-ul comercial

Aici, omul în uniformă pare a face parte din regula unui joc supranatural, de-a v-ați ascunselea. Cînd vine, se lasă la suprafață doar marfa licită, iar cînd se depărtează, din ungherele cel mai incredibile, apar și produsele ilicite. Toți fumătorii de țigări fără filtru, autohtone, știu că aici vor găsi rivnitele pachete de Carpați, Bucegi sau Măreștii (chiar dacă la prețuri duble sau triple — în timp ce în tutungele autorizate ele sînt la fel de rare ca și un portavion într-o librărie). Proliferarea nestingherită a acestei faune este, deocamdată, singurul „succes” palpabil al tinerei, dar mai ales absolut originalei noastre democrații.

Ca și cînd tabloul de mai sus nu ar fi fost suficient de încărcat de tonuri întunecoase, marți, 12 noiembrie, în ceea ce cîndva a fost parcul din Piața Gării am descoperit un alt stabiliment. Ieșită parcă din descrierile porturilor leventine ale lui Panait Istrati, o baracă verde propunea, la trei mese simultan, jocul de-a „alba-neagra” (acela cu trei rînduri de cauciuc, dintre care una este marcată, pe care dacă o ghicești câștigi, iar de nu —

pierzi suma de 25 lei, pariată). Cele două anunțuri afișate — „copiii sub 18 ani n-au acces la tragere” și „persoanele în stare de ebrietate n-au acces la tragere” — îi dădeau un aer aproape respectabil. Din păcate n-am reținut numele „firmei” respective și se pare că nici domni de la finanțiar, care la ora 14,30 s-au văzut nevoiți să-l poftescă pe patron pentru clarificări oficiale și a ceea ce părăsit „terenul de joc” la bordul unei „Dacii” gri. Cu această ocazie mi-am dat seama că un asemenea vehicul este insuficient de încăpător pentru a asigura transportarea tuturor „întreprinzătorilor” de acest gen spre instituțiile de specialitate. Ar fi mai bine, poate, ca apărătorii legii să recurgă la autobuze (eventual cu burduf) pentru a fi mai eficienți în acțiunea lor de curățire a zonelor afectate...

P.S. — Nu vreau să spun mai multe lucruri, deoarece mi-e teamă că, în ultimele 20 de luni, jocul de-a „alba-neagra” a devenit un sport național mai ales la nivelurile de sus ale puterii. (M. G.)

Bătrînii nu vor să ajungă la azil

niște, e curățenie, e cald, dar bătrînii sînt bolnavi, triști și singuri.

Guvernul a făcut, sub presiunea organismelor internaționale, foarte multe pentru persoanele aflate în incinta acestor instituții de asistență socială. Mai trist este că pentru cei din afara lor n-a făcut nimic. Și bietii bătrîni au ajuns să cerșească.

În fine, cert este că „tera-

pia de șoc” aplicată economiei a lovit într-o categorie socială lipsită de apărare — bătrînii, care nu au puterea să iasă în stradă, să facă mitinguri, să-și ceară dreptul la un trai omeneșc, bătrînii care n-au posibilitatea să facă grevă pentru a obliga guvernul să-și întoarcă fața către ei și care, nepuținînd înfrunta viața singuri, au nevoie de sprijin. Cine-i ajută?

„La noi cînd vine iarna” (III)

Magazinul nr. 121, „SPORTUL”, de pe str. 9 Mai, nu oferă eventualilor cumpărători nici un sortiment vestimentar specific (scurte de iarnă, tip 3/4).

La Magazinul „DUMBRAVA” am zăbovit mai mult. Am început cu etajul întâi, la raionul de „confecții pentru copii”. Se găsesc: haine matlasate (cu fețe de catifea), mărimi mici, preț 1368 lei, mărimi mari, preț 1647 lei, pantaloni groși, matlasați, mărimi mici, preț 530 lei, mărimi mari, preț 763 lei, costume matlasate (mărimi pînă la 36), preț 2267 lei, paltoane pentru băieți, preț 1686 lei, pantaloni de stofă, pentru băieți, preț 622 lei. Pentru fete: scurte matlasate (cu fețe de catifea), mărimea 40, preț 1914 lei, scurte din fiș, preț 2027 lei, paltoane, mărimile 28—40, prețuri între 1581 — 1931 lei.

Raionul „confecții pentru femei” oferă: paltoane, mărimi mari, la preț de 5084 lei, pardesie, la prețuri între 4695—4724 lei, costume din stofă groasă, la prețuri între 4901—4920 lei, fuste groase, preț 1239 lei, scurte 3/4, mărimile 42—44, preț 3677 lei, mărimile 50—52, preț 4074 lei.

Raionul „confecții pentru bărbați” este slab aprovizionat. Nu sînt în momentul de față paltoane. Bluzoanele sînt prea scurte, atît la mînceci cît și în talie și sînt lucrate neglijent. Aflăm că raionul a avut scurte 3/4, mărimi mari, la prețuri între 3744—5530 lei, care s-au vîndut foarte repede.

La raionul „sport-textil” se află „canadiene”. Pentru fe-

mei, la preț de 2450 lei, pentru bărbați la prețurile de 1603 și 2546 lei.

Rabatul comercial stabilit de S.E. „COMETEX” S.A., de care aparțin toate aceste ma-

gazine, este de 14,5 la sută.

În concluzie, situația pe care am constatat-o în magazinele cu îmbrăcăminte: marfa pentru sezonul rece este puțină, sortimentele sînt și mai puține, cele mai multe demodate, calitatea în general este modestă, pe cînd prețurile „te usucă”...

Centralele termice și căldura de la blocuri

damentul scăzut al cazanelor din C.T. Știm cu toții că izolațiile termice sînt necorespunzătoare, iar pierderile de căldură sînt de cea. 20 la sută. Puțina cantitate de căldură ce mai rămîne, din cauza lipsei unui reglaj brut, este distribuită în mod neuniform. Astfel, blocurile situate în apropierea C.T. primesc căldură în exces, iar cele situate la capetele rețelei nu primesc mai nimic, locatarii trebuind să plătească... frigul. Se impune montarea de diafragme (acolo unde nu s-au prevăzut încă) și contoare la fiecare scară, astfel încît să fie plătită numai căldura efectiv consumată. Potrivit art. 6 și 8 din Decretul 240/1982, Societatea pentru distribuția agentului termic (fostă I.J.G.C.L.) este obligată să monteze aceste contoare, dar ea se eschivează, nu este interesată în acest sens. Dacă locatarii ar plăti numai ceea ce consumă efectiv, acest fapt ar conduce la falimentarea respectivei Agenții.

Conform prevederilor Decretului nr. 648/71, privind popularizarea legislației, agenția cu pricina are obligația difuzării la asociațiile de locatari a nomenclur unitare legate de determinarea și facturarea energiei termice livrate consumatorilor, ca și

programul de distribuție, pe ore și în funcție de temperatura exterioară.

Este imperios necesară constituirea unei comisii de coordonare la nivel de municipiu, comisie formată din reprezentanți asociațiilor de locatari (tehnicieni și economiști, specialiști în domeniu), care să verifice, periodic, modul de calculare și criteriile de departajare între beneficiarii energiei termice facturate și elementele din care se compune factura.

Toți factorii de decizie trebuie să facă o analiză severă și critică a situației de fapt în domeniul încălzirii centrale pentru locatarii de la blocuri. Cauzele menționate mai sus se reflectă negativ asupra costurilor, asupra bugetului nostru familial, scîndu-i. Așteptăm un răspuns clar din partea celor care trebuie să se implice în soluționarea acestor probleme.

N.B. — Vreau să subliniez că din cauza frigului din apartamentele de la bloc se consumă o cantitate foarte mare de gaz metan, locatarii fiind nevoiți să țină încontinuu focul aprins la „aragazurile” din bucătărie. Acolo, lîngă soba de gătit, își petrec ei timpul, pînă seara tîrziu, cînd de-abia se încumetă să meargă la culcare. (I. N.)

Mica publicitate

PIERDERI

• Pierdut legitimație, eliberată de „Flamura Roșie”, pe numele FLINTAȘ GABRIELA. O declar nulă. (5313)

• Cumpăr cărți. beletristică, Aventură, Meridiane. Telefon 924/3 61 31. (5299)

• Cumpăr Junkers. Telefon. 150 65. (MP)

VINZĂRI-CUMPĂRĂRI

• Vind TV color, „Normende” cu telecomandă, diagonala 67, stare bună. Telefon 4 11 05. (5312)

• Vind Dacia din depozit. Adresați Brunete Iacob, str. Uzinei, bl. 16, ap. 14, după ora 16. (5311)

DIVERSE

Caut pe ȘUIU MARIA — cine poate da relații — la adresa, ȘUIU ILARIE, str. Baladei, bl. F 1, ap. 11, sc. B, Rimnicu Vilcea, cod 1000 — jud. Vilcea. Ofer recompensă. (5310)

S.C. „SALUBRIS” S.A.

VINDE PRIN LICITAȚIE PUBLICĂ următoarele utilaje:

- încărcător T.I.H. 445
- electrocompresoare, 3 buc.
- recipienti de diferite dimensiuni
- banc verificări auto
- remorcă 20 tone
- elemente hidraulice de la autocontanere
- remorcă PADES
- stație imbuteliat gaz metan

Licitația va avea loc în 28 noiembrie 1991, ora 8 la sediul societății din str. Valea Mare nr. 6, cu achitarea anticipată a 10% din valoare.

Informații suplimentare se pot obține la telefon 1 32 52. — 316 —

În ciuda faptului că ne coșlesc lipsuri de tot felul, iar protecția socială este ca și inexistentă, viața își urmează cursul și mulți tineri opti-

miști găsesc curajul necesar pentru a înfrunta greutățile în doi, asemenea celor de mai sus. Lor și tuturor celor ca

ei le urmă din tot sufletul casă de piatră și le dorim să trăiască și timpuri mai bune!

M.G.

CROAȚIA NU SE PREDĂ. Dubrovnik 12.11. — „Singurul lucru pe care-l mai poate face Dubrovnikul, este să se predea” a afirmat un general srb. Partea medievală a acestei „perle a Adriaticii” a suferit daune irecuperabile. Locuitorii stau ziua ascunși în pivnițe de unde ies numai noaptea. La spălat folosesc apă din mare. Cei care îndrăznesc să iasă ziua pe străzi, devin ținta trăgătorilor.

lor de elită srb. Orașul este apărat de 300 de băieți din Garda Croată, majoritatea sub 20 de ani. Forțele federale îi puteau ocupa de mult, dar evită luptele corp la corp. Din când în când, croații din oraș primesc telefoane în batjocură: „nu mai veniți să negociem”. Etajul 5 al hotelului Argentina, unde locuiesc observatorii ONU, a fost lovit, cu 3 grenade. Cei 12 observatori, au fost nevoiți să părăsească orașul. Armata iugoslavă a ocupat o fortăreață, folosind gaze lacrimogene.

Unii susțin că iugoslaviilor vor să ofere Dubrovnikul cadoul Muntenegruului — pentru fidelitatea față de Serbia. Un consilier al președintelui croat Tudjman a recunoscut execuția sumară a unor srbii, luați prizonieri.

Președintele Mitterrand, a propus crearea unui culoar, între părțile rivale, pentru evacuarea femeilor și copiilor. UNICEF s-a pus la dispoziție să salveze copiii, iar Italia și-a oferit navele sale.

Incursiunea în apele apropiate de țărmul iugoslav rămâne o aventură. O navă sub pavilion maltez, aflată lângă insula croată Solta a fost lovită de o rachetă. Cei 6 membri ai echipajului au fost salvați de armata iugoslavă.

La Vukovar se dau lupte de stradă, în timp ce croații s-au jurat să lupte până la

ultimul om.

Comunitatea Europeană a oferit un ajutor de 3 milioane dolari, Ungariei, afectată de cei 40 000 refugiați din Iugoslavia.

Ministrul de externe Genscher, a afirmat că Germania va recunoaște la începutul lui decembrie, independența Sloveniei și Croației.

FLASH

• JAMES BAKER a sosit marți în Coreea de Sud, venind de la Tokio. Mîine sosește în China. • Mareșalul EVGHENI ȘAPOȘNIKOV (ministrul apărării — URSS) a anunțat într-o conferință de presă la Bonn, că armata sovietică a început să se retragă din unele republici unionale. Pînă în iulie '92 se vor retrage și din Gruzia. • FILCA LUI CASTRO a dezmințit într-un interviu pentru „Reuter”, că ar fi fost arestată la domiciliu pentru că ar fi dorit să părăsească Cuba.

Rubrică de Emil PORIME

ULTIMA ORĂ

Începînd cu 15 noiembrie a.c. pînă în luna aprilie 1992, posesorii de autoturisme proprietate personală au dreptul lunar la 40 litri de benzină Premium cu 50 lei/litru, peste această cantitate litrul va costa 130 lei. (M.G.)

Sindicatul liber independent Sibiu

str. Ocnei nr. 33.

ORGANIZEAZĂ în zilele de 25, 26, 27 noiembrie, ora 10, licitație de fonduri fixe și obiecte de inventar de tipul:

- masă de biliard
- radiator cu ulei
- amplificator Delta
- amplificator Sigma
- amplificator Kart 40 W
- casete Jan Sanyo S 17
- coloană sonoră Delta
- coloană sonoră Melodia
- magnetofon Mayak 203
- magnetofon Mayak 205
- radio Sakta
- radio Modern
- aparat filmat Smena
- aparat proiecție Lukia
- televizoare Diamant 248
- bicicletă Pegas
- aparat foto Zenit E
- aparat proiecție pe 16 mm.
- aspectomat Pentacon
- aspectomat Practica 150 A
- aparat filmat Kronosdons
- aparat de filmat Admira
- obiectiv Admira F. 40

- obiectiv Admira F. 80
- obiectiv Admira F. 145
- orgă electronică Matador
- claviron Doina
- chitară electrică bas și solo
- pantaloni bărbătești mătase ieagră
- stație Amplificare 6 canale 92016
- amplificator orgă MU-3

Licitația va avea loc în Sibiu, str. Avram Iancu nr. 10, Clubul Independența, unde se află depozitate.

Listele cuprinzînd fondurile fixe, valoarea și caracteristicile acestora sînt afișate la sediul Clubului sindicatului Independența din str. Avram Iancu nr. 10 precum și la sediul sindicatului din str. Ocnei nr. 33.

Solicitanții vor depune 10% din valoarea de licitație, la casieria sindicatului din str. Ocnei nr. 33.

Relații la telefon 3 29 13 sau 3 41 00, interior 238. (315)

Clubul de jazz

Pentru vineri, 15 noiembrie, ora 18, la Casa Tinerețului (din str. Mitropoliei nr. 30) Clubul de jazz „NAE IO-

NESCU” anunță prima temă dedicată stilului FREEJAZZ. Prezintă: Gabriel Albrecht.

PROGRAM

Joi, 14 noiembrie 1991

10,00 Actualități. Meteo. 10,20 Calendarul zilei. 10,30 Super Channel. 12,40 Ora de muzică. 13,30 Oameni de lină noi. 14,00 Actualități. Meteo. 14,20 Jazz-magazin. 14,50

Profet al deșteptării noastre. 15,20 Preuniversitaria. 16,00 Telescoala. Curs de limba engleză. 16,30 Muzica pentru toți. 17,00 Știri. 17,05 Forum. 17,25 Tele-discul muzicii populare. 17,45 Vîrstele peliculei. 18,30 Reporter '91. 19,00 Desene animate. 19,30 Trofeul „Carpați” la handbal masculin: România — Norvegia (repriza a II-a). 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Studioul economic. 21,10 Film serial: DALLAS. 22,15 În fața națiunii. 23,00 Cronica Parlamentului. Actualități. 23,35 Stadion. 0,00 Recomandări din program.

Redactor șef: TRAIAN SUCIU